

begge de ærede Mindeetal operere, ere Fantasi-sommer; de have ikke nogen Hjemmel i Birkeligheden; og ved at bevilge Loven i en saadan Stikfælde vil man ikke forære Kunstnerne en Udstillingsbygning, men man vil give dem — som jeg før yttrede — et Lustkastel, hvori jo intet af Aarets Kunstfrembringelser kan udstilles. Det næste Spørgsmaal, der kommer for, er dette: Er det da rigtigt og forsvaret at udelade Skulptursamlingen af denne Bygning? Til, hvad der derom er anført i Betænkningen fra vor Side, og som jeg ikke her skal gjentage, skal jeg endnu kun sige nogle faa Betragtninger. Jeg har tidligere staaet i den Formening, at Samlingen var af den Bessaffenhed, at det vilde kunne forsvares at bringe den sammen med andre Kunstgenstande, som Staten er i Besiddelse af, f. Ex. med Malersamlingen, og at maasse ogsaa disse Kunstsamlinger kunde finde en Plads i Forening med de forskjellige ethnografiske, oldnordiske og andre historiske Samlinger, som vi ere i Besiddelse af. Jeg maa imidlertid, efter at jeg har havt Leilighed til nærmere at undersøge denne Sag, erkende, at det er Grunde, som gjøre dette utilraadeligt. Den mindste af disse er den, at der endnu synes at være faa langt frem, inden vi kunne faae det store Nationalmuseum, som skulde indeholde alle disse Ting, at det vistnok vilde være lidet utilraadeligt at lade disse Skulptursamlinger fremdeles henligge nedpakkede i Kjeldere, hvad de jo nu have gjort i en Række af Aar. Men der er en anden og endnu mere væsentlig Grund, og det er den, at det for Kunstundervisningen ved Akademiet er en nødvendig Livsbetingelse, at den er i en livlig, let og daglig Forbindelse netop med Skulptursamlingen. Det er i høiere Grad nødvendigt, at den er i Forbindelse med denne Samling end med nogen som helst anden Kunstsamling, og navnlig i høiere Grad end med Malersamlingen. Hvor man kommer hen i Verden, og hvor der overhovedet findes organiserede Kunstskoler, vil man ogsaa finde, at der i umiddelbar Forbindelse med disse Undervisningsanstalter er bragt Samlinger af antike og middelalderlige Skulpturer. Dette er f. Ex. Tilfældet i Paris, i Berlin og ogsaa i Rom, idet der i selve Kunstskolerne der ere saadanne Samlinger, foruden de Samlinger, som findes paa Museerne. Nu have vi jo ikke faa Meget af denne Art, at vi baade kunne etablere et Skulpturmuseum og en Samling ved Akademiet. Vi maa være glade, naar vi blot kunne faae en af Delene, og da vil det være langt at foretrække baade for Publikum og for Kunstnerne, at denne Antiksamling findes umiddelbart ved Akademiet og dens Skoler. Denne Antiksamling bestaar af to Sovedasfdelinger. Den første er Udstøvningen af den gamle antike Kunst's Billedværker, af hvilke nogle faa ere opstillede i Akademiets Antiksal. Smidtidigt er denne Opstilling en yderst usyldest-

gjørende Repræsentation baade for, hvad den antike Kunst er, og for hvad vi have af antik Kunst. Vi have lignende skønne Ting som den, der i andre Lande allerede snefe af Aar igennem have været Gjenstand for Beundring og Studium, men som hos os ligge indpakkede i Kister og Kasser, overgivne til Kjældernes Mørke og kun besøgt af Notter, hvis der ellers findes Notter i kongelige Slotte's Kjeldere. Men dernæst indeholder vor Samling endnu en anden Del, som er af meget stor Betydning, og det er Udstøvninger af Renaissancearbejder, væsentligt af arkitektonisk og ornamental Karakter. Disse Udstøvninger ere af væsentlig Betydning for Skoleundervisningen. Det falder ikke let en Museumsbesøger ind at gaa og undersøge i det Enkelte Ornamentik, arkitektoniske Detailler, Friser, Kapitæler, Søiler og alle den Slags Ting, men for den, hvis Livsopgave det er at indstudere sig i Kunstens forskjellige Grene og allermest at anvende sit Studium i Industriens Tjeneste, er det daglige og lette Studium af allerførste Betydning. Med andre Ord denne Del af Kunstsamlingen vil være forholdsvis betydningsløs for et Museum, men vil have den allerhøieste Grad af Betydning, netop bragt i Forbindelse med Kunstakademiets Skoler, i hvilke, som vi alle vide, ikke blot Kunstnere have modtaget og endnu modtage deres Undervisning, men tillige oplæres i den store Branche af Kunstindustrien, der beskæftiger flere og flere Hænder i vort Fædreland, og som har erhvervet vort Fædreland Palmer i Bæddestriden med hele Verdens Industri, en Industri, der har Betydning for Udviklingen og spreder sine Frugter over mange Grene af det danske Haandværk. Vi bebreide ofte vore Kunstnere, at de ere smaa i deres Tanke, og at de ere behæftede med al den Middelmådighed, som engang har været faa tæt udbredt i vort Fædreland, at den Stil, som kaldes Frederik den Sjettes Stil, den perlefarvede Stil, og andre saadanne Ting have efterladt faa sørgelige Spor i vor Kunstopfattelse, at der sker intet Stort, intet Majestætisk, at der er Ingen, som kan tage sig store Opgaver paa. De Opgaver, som vore Kunstnere kunne tage sig paa, hero nu vel væsentlig paa de Midler, som stilles til deres Raadighed, og et lille Land stiller ikke let sine Kunstnere store Opgaver. Men selv i de indskrænkede Opgaver, som Kunstneren faar at løse herhjemme, er han uundgaelig paavirket af hele den Aand, i hvilken hans Undervisning er ledet, og af de Omgivelser, under hvilke han har været vant til at arbejde som Dreng og ung Mand, og af de Indtryk og Billeder, som han har modtaget og indsuget under sin daglige Ojensning. Nu gad jeg spørge, om Noget, som har havt Leilighed til at se Undervisningslokalerne i det kongelige danske Kunstakademi, saaledes som de nu ere, i den Form, de nu have, med de snævre Grændser, der ere satte for dem, — og med det daarlige Lys og den elendige Luft, som